

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στο σχέδιο νόμου για την κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης και του Ο.Ο.Σ.Α αναφορικά με την Αμοιβαία Διοικητική Συνδρομή σε Φορολογικά Θέματα, των Παραρτημάτων αυτής και του Πρωτοκόλλου με το οποίο αυτή τροποποιείται

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Με το σχέδιο νόμου που υποβάλλεται προς ψήφιση σκοπεύεται η νομοθετική κύρωση της Σύμβασης για την Αμοιβαία Διοικητική Συνδρομή σε φορολογικά θέματα, των Παραρτημάτων αυτής και του Πρωτοκόλλου τροποποίησής της, που υπογράφηκαν στο Παρίσι στις 21 Φεβρουαρίου 2012 από την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας. Με τη Σύμβαση αυτή επιδιώκεται η ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας μεταξύ των Κρατών Μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης και του Οργανισμού Οικονομική Συνεργασίας και Ανάπτυξης (Ο.Ο.Σ.Α), που υπογράφουν τη Σύμβαση, με απώτερο σκοπό την καταπολέμηση και την πάταξη της φοροαποφυγής και φοροδιαφυγής.

Ι. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Στα πλαίσια της εξέλιξης της διεθνούς διακίνησης προσώπων, κεφαλαίων, αγαθών και υπηρεσιών, η ραγδαία αύξηση των διασυνοριακών συναλλαγών και η διεθνοποίηση των χρηματοοικονομικών μέσων αν και υπήρξε εξαιρετικά ευεργετική για την οικονομική ανάπτυξη και συνεργασία των κρατών, αύξησε τις δυνατότητες φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής. Το γεγονός αυτό κατέστησε περισσότερο αναγκαίο από ποτέ την περαιτέρω προώθηση και ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας των φορολογικών αρχών των κρατών. Στο πλαίσιο αυτό μία συντονισμένη προσπάθεια ενίσχυσης της αμοιβαίας συνδρομής στον τομέα της φορολογίας, με την εφαρμογή νέων μέτρων που να εξασφαλίζουν αποτελεσματικότερους μηχανισμούς συνδρομής, να καλύπτουν ευρύτερα πεδία φόρων και τομείς συνεργασίας, κρίνεται ως το πλέον χρήσιμο εργαλείο για τις φορολογικές διοικήσεις των κρατών για τον ορθό προσδιορισμό των φόρων και την αποφυγή της φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής, πάντα με γνώμονα την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και συμφερόντων των φορολογούμενων, φυσικών και νομικών προσώπων.

Ήδη η συνεργασία για αμοιβαία διοικητική βοήθεια σε φορολογικά θέματα, με τη μορφή της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων φορολογικών αρχών

των κρατών υφίσταται και αποτελεί πρακτική πολλών χρόνων, αφενός σε διακρατικό επίπεδο μέσω των Συμβάσεων Αποφυγής Διπλής Φορολογίας του Εισοδήματος, αφετέρου δε σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσω της Οδηγίας 77/799/ΕΟΚ (η οποία έχει ενσωματωθεί στο εσωτερικό μας δίκαιο με το νόμο 1914/90, ΦΕΚ 178/Α/1990). Ωστόσο η Οδηγία 77/799/ΕΟΚ δεν μπορεί να αποτελέσει τη νομική βάση για διοικητική συνδρομή με τρίτα κράτη, ενώ και τα δύο ως άνω νομικά εργαλεία, αν και δεν το απαγορεύουν, δεν προβλέπουν ρητά τη δυνατότητα ανταλλαγής πληροφοριών σε θέματα που καλύπτονται από το φορολογικό απόρρητο και ειδικότερα από το τραπεζικό απόρρητο.

Ειδικά σε σχέση με την άρση του τραπεζικού απορρήτου, ισχύει η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη Δικαστική Αρωγή (η οποία με ειδικό επισυναπτόμενο Πρωτόκολλο εφαρμόζεται και για φορολογικά θέματα), η οποία το προβλέπει με την προϋπόθεση ότι έχει ήδη ξεκινήσει ποινική διαδικασία για φοροδιαφυγή. Σε περίπτωση, όμως, που οι πληροφορίες που στοιχειοθετούν ποινικό αδίκημα βρίσκονται στις διοικητικές αρχές άλλων κρατών, οι οποίες δεν μπορούν να προβούν σε ανταλλαγή λόγω του απορρήτου, τότε το άλλο κράτος αδυνατεί να σχηματίσει φάκελο για προσφυγή ενώπιον δικαστικής αρχής.

Οι απαιτήσεις της εσωτερικής αγοράς οδήγησαν στην περαιτέρω ενίσχυση της διοικητικής συνεργασίας στον τομέα της φορολογίας, με την έκδοση της Οδηγίας 2004/56/ΕΚ (που τροποποίησε σημαντικά την Οδηγία 77/799/ΕΟΚ, ενσωματώθηκε δε στο εσωτερικό μας δίκαιο με το ν. 3453/2006, ΦΕΚ 74/Α/2006), με την οποία θεσμοθετήθηκαν οι ταυτόχρονοι φορολογικοί έλεγχοι, με σκοπό την αμοιβαίως επωφελή ανταλλαγή πληροφοριών, και η κοινοποίηση από την αρμόδια αρχή ενός κράτους, πράξεων που αφορούν την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας στο έδαφος του άλλου κράτους μέλους που αιτείται τη συνδρομή.

Ωστόσο, η αυξανόμενη δυσκολία των κρατών μελών να προσδιορίσουν ορθά τους οφειλόμενους φόρους τους λόγω της τεραστίων διαστάσεων εξέλιξης που παρουσιάζει η διεθνής κινητικότητα των φορολογούμενων δημιούργησε στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, νέες απαιτήσεις διοικητικής συνεργασίας. Κρίθηκε αναγκαίο και εκπονήθηκε η Οδηγία 2011/16/ΕΕ του Συμβουλίου για την διοικητική συνεργασία στον τομέα της φορολογίας, η οποία τίθεται σε εφαρμογή από 1^η Ιανουαρίου 2013, ημερομηνία κατά την οποία και καταργείται η Οδηγία 77/799/ΕΕ. Με τη νέα Οδηγία προβλέπονται σαφέστεροι κανόνες σε όλα τα πεδία της διοικητικής συνεργασίας και ιδιαίτερα σε αυτό της ανταλλαγής των πληροφοριών (αυτόματης, αυθόρμητης και κατόπιν αιτήσεως), όπως πχ με ρητή διατύπωση πλέον ότι ένα κράτος δεν μπορεί να αρνηθεί την παροχή πληροφοριών με μόνο λόγο ότι κάτοχος αυτών είναι τράπεζα κλπ.

Υπό το πρίσμα των ανωτέρω εξελίξεων σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε μία κρίσιμη χρονική συγκυρία για τη χώρα μας, λόγω της δημοσιονομικής κρίσης,

έρχεται η υπό κύρωση Σύμβαση Συμβουλίου Ευρώπης και ΟΟΣΑ για τη Διοικητική Συνδρομή σε φορολογικά θέματα. Έχοντας σκοπό την πάταξη της φοροδιαφυγής και φοροαπαλλαγής, εισάγεται ως ένα αποτελεσματικότερο νομικό εργαλείο που επιδιώκει να διευκολύνει τη διοικητική συνεργασία μεταξύ των φορολογικών αρχών των κρατών, **σε πολυμερές πλέον επίπεδο**, μέσω της ενιαίας ερμηνείας και εφαρμογής των διατάξεων της, που προβλέπουν **όλες τις δυνατές μορφές διοικητικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών και καταλαμβάνουν ευρύ πεδίο φόρων, τόσο άμεσων όσο και έμμεσων.**

Με τις διατάξεις της Σύμβασης γίνεται μία προσπάθεια εναρμόνισης των προσπαθειών των κρατών μελών, που υπογράφουν και προσχωρούν στη Σύμβαση, για συνεργασία στους τομείς: α) της ανταλλαγής πληροφοριών για κάθε είδους φόρων, άμεσων και έμμεσων, με εξαίρεση τους τελωνειακούς δασμούς, β) της διενέργειας ταυτόχρονων φορολογικών ελέγχων με παράλληλη δυνατότητα συμμετοχής σε φορολογικούς ελέγχους που διεξάγονται στο εξωτερικό, τόσο για άμεσους, όσο και για έμμεσους φόρους, γ) της συνδρομής στην είσπραξη φορολογικών απαιτήσεων, συμπεριλαμβανομένων και των συντηρητικών μέτρων προς το σκοπό αυτό, και δ) της επίδοσης εγγράφων. Ήτοι, το πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης είναι ευρύτερο από αυτό που καλύπτουν τα έως σήμερα ισχύοντα στη χώρα μας νομοθετικά εργαλεία της ανταλλαγής πληροφοριών.

Οι διαδικασίες που καθιερώνονται με τη Σύμβαση διαφυλάσσουν την **εμπιστευτικότητα των πληροφοριών** που ανταλλάσσονται και προστατεύουν τα θεμελιώδη δικαιώματα των φορολογούμενων, ενώ οι δυνατότητες που προβλέπονται αναγνωρίζεται ότι παρέχονται πάντα με σεβασμό προς τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των εθνικών φορολογικών συστημάτων και μέσα στα πλαίσια που θέτουν οι εθνικές φορολογικές νομοθεσίες.

Σημειώνεται περαιτέρω ότι με τις διατάξεις της Σύμβασης οι φορολογούμενοι απολαμβάνουν σεβασμό του δικαιώματος του προσωπικού τους απορρήτου καθώς και προστασία από διακριτική μεταχείριση και διπλή φορολογία.

Η Σύμβαση αυτή άνοιξε προς υπογραφή στις 25 Ιανουαρίου 1988, ετέθη δε σε ισχύ την 1η Απριλίου 1995, καθώς για την έναρξη της ισχύος της απαιτείτο η κύρωσή της από πέντε τουλάχιστον κράτη. Τη Σύμβαση αυτή μέχρι σήμερα την έχουν υπογράψει, (συμπεριλαμβανομένης και της χώρας μας) συνολικά 29 κράτη¹ μέλη του ΟΟΣΑ και του Συμβουλίου της Ευρώπης, μεταξύ των οποίων τα 15 είναι κράτη μέλη της Ε.Ε.

Ωστόσο, η Σύμβαση αυτή συνήφθη πολύ πριν επιτευχθεί συμφωνία σε σχέση με τα διεθνώς αποδεκτά πρότυπα ανταλλαγής πληροφοριών σε φορολογικά θέματα, και για το λόγο αυτό περιλαμβάνει περιορισμούς στην παροχή πληροφοριών που

¹ Αζερμπαϊτζάν, Βέλγιο, Δανία, Φιλανδία, Γαλλία, Γεωργία, Γερμανία, Ελλάδα, Ισλανδία, Ιρλανδία, Ιταλία, Μολδαβία, Ολλανδία, Νορβηγία, Πολωνία, Πορτογαλία, Ρωσία, Σλοβενία, Ισπανία, Σουηδία, Τουρκία, Ουκρανία, Η.Β., Αυστραλία, Καναδάς, Ιαπωνία, Κορέα, Μεξικό, Η.Π.Α. (Σημ: δεν έχει κυρωθεί από όλες αυτές τις χώρες ακόμη).

προβλέπονται από τις εσωτερικές νομοθεσίες των Κρατών μελών. Από τότε, όμως, προέκυψε ένα νέο περιβάλλον συνεργασίας στο φορολογικό τομέα με την εφαρμογή συγκεκριμένων προτύπων, από το οποίο σήμερα επιθυμούν να επωφεληθούν περισσότερα κράτη. Με βάση τα πρότυπα αυτά στα πλαίσια της ανταλλαγής πληροφοριών μπορούν να ζητούνται πλέον **όλων των ειδών** οι φορολογικές πληροφορίες, ενώ το προς ο η αίτηση Κράτος δεν μπορεί να αρνηθεί την παροχή αυτών των πληροφοριών **με μοναδικό λόγο ότι δεν έχει ίδιον συμφέρον για τις πληροφορίες αυτές ή ότι οι πληροφορίες αυτές κατέχονται από τράπεζα**². Για το λόγο αυτό τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και του ΟΟΣΑ προχώρησαν στην υιοθέτηση του **προς κύρωση Πρωτοκόλλου**, ως μία πρόσθετη πολυμερή επίσημη πράξη, με σκοπό την τροποποίηση της Σύμβασης ώστε η τελευταία αφενός να είναι συμβατή με τα σύγχρονα διεθνή πρότυπα διαφάνειας και ανταλλαγής πληροφοριών αφετέρου δε να επιτρέπει πλέον τη διοικητική συνεργασία μεταξύ όσο το δυνατόν περισσότερων Κρατών που επιθυμούν να επωφεληθούν από το νέο αυτό περιβάλλον διεθνούς συνεργασίας στον φορολογικό τομέα.

Ειδικότερα με το υπό κύρωση Πρωτόκολλο ρητά πλέον προβλέπεται ότι:

- α) το προς ο η αίτηση Κράτος δεν έχει υποχρέωση να παρέχει τις ζητούμενες πληροφορίες εάν το Αιτούν Κράτος δεν έχει λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα της εσωτερικής του νομοθεσίας, εκτός εάν η προσφυγή σε τέτοια μέτρα θα ήταν δυσανάλογα δύσκολη
- β) το προς ο η αίτηση Κράτος δεν μπορεί να αρνηθεί την παροχή των ζητούμενων πληροφοριών με μοναδική αιτιολογία ότι δεν έχει ίδιον συμφέρον για τις πληροφορίες αυτές ή ότι οι πληροφορίες αυτές αποτελούν τραπεζικό απόρρητο
- γ) η χρήση ή μη και ο τρόπος χρήσης πληροφοριών που ανταλλάσσονται με βάση τη Σύμβαση και αφορούν σε ποινικές φορολογικές υποθέσεις, προβλέπεται αποκλειστικά και μόνο από την εσωτερική νομοθεσία του αιτούντος κράτους, και όχι μόνο μετά από σχετική προς τούτο εξουσιοδότηση από το κράτος που παρέχει τις πληροφορίες,
- δ) για φορολογικές υποθέσεις αστικής φύσεως, η τροποποιημένη Σύμβαση θα έχει εφαρμογή μόνο για μελλοντικές φορολογικές περιόδους, εκτός αν άλλως συμφωνήσουν τα μέρη, ενώ για φορολογικές υποθέσεις ποινικού χαρακτήρα, θα έχει εφαρμογή και για παρελθούσες φορολογικές περιόδους, εκτός εάν ένα κράτος θέσει επιφύλαξη.
- ε) η Σύμβαση είναι **πλέον ανοιχτή προς υπογραφή και σε τρίτα κράτη, μη μέλη του ΟΟΣΑ και του Συμβουλίου της Ευρώπης**. Τρίτο Κράτος που επιθυμεί να γίνει μέλος της Σύμβασης αιτείται να προσκληθεί και προς τούτο αποφασίζουν

² Τα πρότυπα αυτά αποτυπώνονται στο νέο άρθρο 26 της ανταλλαγής πληροφοριών, που περιέχεται στο Πρότυπο Σύμβασης του ΟΟΣΑ για την Αποφυγή της Διπλής Φορολογίας, όπως αυτό αναθεωρήθηκε το 2004, έχουν δε υιοθετηθεί από όλα τα κράτη που συμμετέχουν στο Παγκόσμιο Φόρουμ για τη διαφάνεια και την ανταλλαγή των πληροφοριών, ενώ υποστηρίζονται από τους G20 και G 8.

ομόφωνα τα Κράτη Μέρη της Σύμβασης. Σημειώνουμε ότι μέχρι σήμερα 9 τρίτα κράτη (μη μέλη του ΟΟΣΑ και του Συμβουλίου της Ευρώπης) έχουν υπογράψει τη Σύμβαση³.

στ) Τα Κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μπορούν να εφαρμόζουν στις αμοιβαίες σχέσεις τους τις δυνατότητες διοικητικής συνδρομής που παρέχονται από τη Σύμβαση, μόνο εφόσον αυτές **επιτρέπουν ευρύτερη συνεργασία** από εκείνες τις δυνατότητες που παρέχονται από τους ισχύοντες ευρωπαϊκούς κανόνες.

Η ημερομηνία προς υπογραφή του Πρωτοκόλλου άνοιξε το Μάιο του 2010, η ισχύς του δε άρχισε την 1^η Ιουνίου 2011, οπότε και άρχισε να ισχύει πλέον και η τροποποιημένη με αυτό Σύμβαση.

Ειδικότερα:

II. ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ:

A. ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ ΑΝΑΛΥΣΗ της ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΕ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Με τα άρθρα της εν λόγω Σύμβασης που υποβάλλεται για νομοθετική κύρωση, προβλέπονται ειδικότερα τα ακόλουθα:

Άρθρο 1

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού υλοποιείται η βασική επιδίωξη της Σύμβασης, δηλαδή η αμοιβαία διοικητική συνδρομή των συμβαλλόμενων μερών σε φορολογικά θέματα, η οποία περιλαμβάνει :

α) την ανταλλαγή πληροφοριών, β) τη διενέργεια ταυτόχρονων φορολογικών ελέγχων και τη συμμετοχή σε φορολογικούς ελέγχους που διεξάγονται στο εξωτερικό, γ) τη συνδρομή στην είσπραξη των φορολογικών απαιτήσεων και τη λήψη συντηρητικών μέτρων προς το σκοπό αυτό, και δ) την επίδοση εγγράφων. Η αμοιβαία συνδρομή παρέχεται τηρουμένων των διατάξεων του Κεφαλαίου IV, σχετικά με τις διάφορες μορφές συνδρομής (άρθρα 18-23).

Άρθρο 2

Με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου αυτού ορίζονται οι φόροι, τους οποίους καλύπτουν οι προβλεπόμενες με τη Σύμβαση μορφές διοικητικής συνδρομής.

³ Αργεντινή, Βραζιλία, Κολομβία, Κόστα Ρίκα, Γκάνα, Ινδία, Ινδονησία, Νότιος Αφρική, Τυνησία.

Προσδιορίζεται, δηλαδή το πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης, το οποίο περιλαμβάνει :

- φόρους επί του εισοδήματος ή των κερδών
- φόρους επί της υπεραξίας
- φόρους επί της καθαρής περιουσίας
- φόρους επί του εισοδήματος ή των κερδών, της υπεραξίας ή επί της καθαρής περιουσίας που επιβάλλονται για λογαριασμό πολιτικών υποδιοικήσεων ή τοπικών αρχών ενός Μέρους, δηλαδή χωρών με ομοσπονδιακό σύστημα διακυβέρνησης
- Υποχρεωτικές εισφορές κοινωνικής ασφάλισης των ασφαλιστικών φορέων
- Φόρους άλλων κατηγοριών, εξαιρουμένων των δασμών, που επιβάλλονται για λογαριασμό ενός Μέρους και ειδικότερα:
 - 1) φόρους επί κληρονομιών ή δωρεών
 - 2) φόρους επί της ακίνητης περιουσίας
 - 3) γενικούς φόρους κατανάλωσης, όπως το ΦΠΑ ή το φόρο επί των πωλήσεων
 - 4) ειδικούς φόρους επί αγαθών και υπηρεσιών, όπως ειδικοί φόροι κατανάλωσης, π.χ στα εσπεριδοειδή, στο αλκοόλ και στον καπνό
 - 5) φόρους για τη χρήση ή την κυριότητα μηχανοκίνητων οχημάτων
 - 6) φόρους για τη χρήση ή την κυριότητα κινητών πραγμάτων εκτός των μηχανοκίνητων οχημάτων
 - 7) οποιουσδήποτε άλλους φόρους

Με τις διατάξεις της παρ. 3 του ίδιου άρθρου, τα συμβαλλόμενα Μέρη υποχρεούνται να γνωστοποιούν στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης και στον Γενικό Γραμματέα του ΟΟΣΑ, στους θεματοφύλακες δηλαδή της Σύμβασης, οποιεσδήποτε τροποποιήσεις του καταλόγου των προαναφερθέντων φόρων.

Άρθρο 3

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προσδιορίζεται η έννοια διαφόρων όρων που περιλαμβάνονται στη Σύμβαση, όπως π.χ οι όροι «Αιτούν Κράτος», και «προς ό η αίτηση Κράτος», που υποδηλώνουν αντίστοιχα οποιοδήποτε Μέρος ζητεί διοικητική συνδρομή σε φορολογικά θέματα και οποιοδήποτε Μέρος από το οποίο ζητείται η συνδρομή αυτή, ο όρος «φόρος», ο όρος «φορολογική απαίτηση», που υποδηλώνει οποιοδήποτε ποσό φόρου και τους επ' αυτό τόκους, καθώς και τα σχετικά διοικητικά πρόστιμα και τα παρεπόμενα με την είσπραξη έξοδα που οφείλονται και δεν έχουν ακόμη εισπραχθεί, ο όρος «αρμόδια αρχή» και ο όρος «υπήκοοι» που υποδηλώνει: α) όλα τα φυσικά πρόσωπα που έχουν την υπηκοότητα ενός Μέρους και β) όλα τα νομικά πρόσωπα, προσωπικές εταιρείες, ενώσεις προσώπων και άλλες οντότητες που έχουν συσταθεί σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία ενός Μέρους.

Άρθρο 4

Με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου αυτού προβλέπεται η ανταλλαγή οποιωνδήποτε πληροφοριών μεταξύ των συμβαλλομένων μερών, υπό την προϋπόθεση όμως ότι οι προς ανταλλαγή πληροφορίες πρέπει να σχετίζονται προς: α) τον υπολογισμό και την είσπραξη των φόρων, καθώς και τα μέτρα διεκδίκησης των φορολογικών απαιτήσεων, β) την προσφυγή ενώπιον μίας διοικητικής αρχής ή την έναρξη της διαδικασίας ενώπιον δικαστικής αρχής. Ειδική μνεία γίνεται για τις πληροφορίες που δεν σχετίζονται με τις ανωτέρω διαδικασίες, οι οποίες και δεν δύνανται να ανταλλάσσονται σύμφωνα με τα όσα ορίζει η Σύμβαση αυτή. Με το άρθρο αυτό παρέχεται διοικητική συνδρομή που μπορεί να καλύπτει μόνο το προπαρασκευαστικό στάδιο μίας ποινικής διαδικασίας με φορολογικό αντικείμενο, καθόσον σε μετέπειτα στάδιο, ήτοι εφόσον έχουν επιληφθεί τα δικαστήρια για φορολογική ποινική υπόθεση, διοικητική συνδρομή παρέχεται πλέον με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Αμοιβαία Συνδρομή σε Ποινικές Υποθέσεις, στα πλαίσια της οποίας προβλέπεται ανταλλαγή πληροφοριών

Σημειώνεται ότι η παράγραφος αυτή τροποποιείται με το άρθρο 2 του Πρωτοκόλλου, ενώ απαλείφεται και η διάταξη περί μη ανταλλαγής πληροφοριών που δεν σχετίζονται με τους σκοπούς της Σύμβασης.

Βάσει των διατάξεων της παρ. 2, ένα συμβαλλόμενο Μέρος δεν έχει τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει τις πληροφορίες που έλαβε σύμφωνα με τη Σύμβαση από κάποιο άλλο συμβαλλόμενο Μέρος ενώπιον ποινικού δικαστηρίου, χωρίς προηγούμενη έγκριση του Μέρους που χορήγησε τις πληροφορίες. Παρέχεται όμως η δυνατότητα τα δύο Μέρη, μετά από κοινή Συμφωνία, να παραιτηθούν από την προηγούμενη έγκριση.

Επισημαίνεται ότι η παρ. 2 του άρθρου αυτού διαγράφηκε με το άρθρο 2 του Πρωτοκόλλου,

Τέλος, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3 ένα Μέρος μπορεί, με δήλωσή του απευθυνόμενη σε έναν από τους Θεματοφύλακες της Σύμβασης, ήτοι το Συμβούλιο της Ευρώπης ή τον Ο.Ο.Σ.Α, να ορίσει ότι, σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του, οι φορολογικές του αρχές επιτρέπεται να ενημερώνουν τον κάτοικο ή υπήκοό του, πριν χορηγήσουν τις πληροφορίες που τον αφορούν, κατ' εφαρμογή δηλαδή των άρθρων 5 και 7.

Άρθρο 5

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προβλέπεται η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των συμβαλλόμενων Μερών μετά από αίτηση. Κατόπιν δηλαδή αιτήσεως του Αιτούντος πληροφοριών Κράτους, το άλλο Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η

αίτηση υποχρεούται να χορηγήσει οποιαδήποτε πληροφορία από αυτές που αναφέρονται στο Άρθρο 4 και αφορούν σε συγκεκριμένα πρόσωπα ή συναλλαγές. Σε περίπτωση όμως που το λαμβάνον το αίτημα για να χορηγήσει πληροφορίες Κράτος, δεν έχει αρκετές διαθέσιμες, στα φορολογικά αρχεία του, υποχρεούται να προβεί στις δέουσες ενέργειες ώστε να παράσχει στο αιτούν Κράτος τις ζητούμενες πληροφορίες.

Άρθρο 6

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προβλέπεται η αυτόματη ανταλλαγή των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 4, μεταξύ δύο ή περισσότερων συμβαλλόμενων μερών. Ο τρόπος αυτός ανταλλαγής αφορά ορισμένες κατηγορίες περιπτώσεων και σύμφωνα με τις διαδικασίες που θα καθορισθούν με αμοιβαία συμφωνία των συμβαλλόμενων Μερών.

Άρθρο 7

Με τις διατάξεις τη παραγράφου 1 του άρθρου αυτού προβλέπεται η αυθόρμητη ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών, δηλαδή ένα Μέρος χορηγεί, χωρίς προηγούμενη αίτηση, σε ένα άλλο Μέρος τις πληροφορίες τις οποίες γνωρίζει, στις εξής περιπτώσεις:

- α. το πρώτο αναφερόμενο Μέρος υποθέτει ότι υπάρχει απώλεια φόρου στο άλλο Μέρος,
- β. ένας φορολογούμενος τυγχάνει στο πρώτο Μέρος μίας μείωσης ή μίας απαλλαγής από το φόρο, η οποία θα έπρεπε να επισύρει για αυτόν αύξηση του φόρου ή υπαγωγή σε φόρο στο άλλο Μέρος,
- γ. επιχειρηματικές συναλλαγές μεταξύ ενός φορολογούμενου του ενός Μέρους και ενός φορολογούμενου του άλλου Μέρους πραγματοποιούνται μέσω μίας ή περισσότερων χωρών κατά τρόπο που να μπορεί να προκύπτει φοροδιαφυγή σε ένα ή στο άλλο ή και στα δύο Μέρη,
- δ. ένα Μέρος έχει βάσιμους λόγους να υποθέτει ότι προκύπτει φοροδιαφυγή από πλασματικές μεταφορές κερδών εντός ομίλων επιχειρήσεων,
- ε. οι πληροφορίες που χορηγούνται από ένα Μέρος σε κάποιο άλλο Μέρος μπορούν να είναι χρήσιμες για τον καταλογισμό φόρου στο δεύτερο .

Με την παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου προβλέπεται ότι κάθε Μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα και θέτει σε εφαρμογή τις αναγκαίες διαδικασίες προκειμένου να εξασφαλισθεί η συλλογή των ως άνω πληροφοριών.

Άρθρο 8

Στο άρθρο αυτό προβλέπεται ο τρόπος καθορισμού της διαδικασίας που πρέπει να τηρηθεί για την πραγματοποίηση μεταξύ δύο ή περισσότερων συμβαλλόμενων Μερών ταυτόχρονων φορολογικών ελέγχων. Στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού ορίζεται ο όρος «ταυτόχρονος φορολογικός έλεγχος», ήτοι η συμφωνία μεταξύ δύο ή περισσότερων Μερών να ελέγξουν ταυτόχρονα, το κάθε ένα στο έδαφός του, τη φορολογική κατάσταση ενός προσώπου, για το οποίο τα Μέρη έχουν κοινό ή σχετικό ενδιαφέρον, με σκοπό την ανταλλαγή των σχετικών πληροφοριών που θα συλλέξουν με τον τρόπο αυτό.

Άρθρο 9

Στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου αυτού ορίζεται ο τρόπος που πρέπει να πραγματοποιούνται οι φορολογικοί έλεγχοι στο εξωτερικό. Μετά από αίτηση δηλαδή ενός Μέρους προς κάποιο άλλο συμβαλλόμενο Μέρος, το δεύτερο αυτό Μέρος μπορεί να επιτρέψει σε εκπροσώπους της αρμόδιας φορολογικής αρχής του αιτούντος Κράτους να παρευρίσκονται στο ανάλογο στάδιο ενός φορολογικού ελέγχου στο δεύτερο Μέρος. Μπορεί όμως ένα Μέρος να ενημερώσει τον έναν από τους θεματοφύλακες σχετικά με την πρόθεσή του να μην δέχεται, κατά γενικό κανόνα, τις αιτήσεις για έλεγχο εντός της επικράτειάς του από υπαλλήλους άλλου Μέρους, αλλά υφίσταται η δυνατότητα ανακλήσεως της δήλωσης αυτής ανά πάσα στιγμή.

Άρθρο 10

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, ένα συμβαλλόμενο Μέρος ενημερώνει το άλλο συμβαλλόμενο Μέρος σε περίπτωση που οι πληροφορίες που του διαβίβασε το δεύτερο Μέρος σχετικά με κάποιον φορολογούμενο έρχονται σε αντίφαση με αυτές που το ίδιο κατέχει για το πρόσωπο αυτό.

Άρθρο 11

Με τις διατάξεις του άρθρου 11 παρέχεται η δυνατότητα σε ένα συμβαλλόμενο Κράτος να ζητήσει, με αίτηση του, τη συνδρομή ενός άλλου Κράτους στην είσπραξη των φορολογικών απαιτήσεων του, εφαρμόζοντας γι' αυτό τη νομοθεσία που ισχύει για την είσπραξη των δικών του απαιτήσεων.

Απαραίτητη προϋπόθεση για την αποδοχή της αίτησης από το Κράτος στο οποίο απευθύνεται αυτή είναι: ο τίτλος είσπραξης να είναι οριστικός, να μην αμφισβητούνται δηλαδή οι φορολογικές απαιτήσεις που αποτελούν αντικείμενο αυτού εκτός και αν συμφωνηθεί διαφορετικά μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών.

Η υποχρέωση της παροχής συνδρομής στην είσπραξη φορολογικών απαιτήσεων, που αφορούν αποβιώσαν πρόσωπο ή την κληρονομιά αυτού, περιορίζεται στην αξία

των κληρονομικών στοιχείων που έχει ληφθεί από κάθε δικαιούχο κληρονόμο, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 12

Η διάταξη του άρθρου 12 προβλέπει τη λήψη συντηρητικών μέτρων προς εξασφάλιση της είσπραξης ενός φόρου ακόμα και στην περίπτωση που ο φόρος αμφισβητείται ή δεν έχει εκδοθεί ο νόμιμος τίτλος είσπραξης.

Άρθρο 13

Το άρθρο αυτό ορίζει τα έγγραφα στοιχεία, που συνοδεύουν μία αίτηση διοικητικής συνδρομής. Σύμφωνα με αυτό η αίτηση συνδρομής στην είσπραξη θα πρέπει να συνοδεύεται από: α) μία δήλωση ότι η φορολογική απαίτηση αφορά ένα φόρο που καλύπτεται από την παρούσα Σύμβαση και δεν αμφισβητείται ή δεν μπορεί να αμφισβητηθεί, β) ένα επίσημο αντίγραφο του νόμιμου τίτλου που επιτρέπει την είσπραξη στο Αιτούν Κράτος, και γ) οποιοδήποτε άλλο έγγραφο που απαιτείται για την είσπραξη ή για τη λήψη συντηρητικών μέτρων.

Άρθρο 14

Το άρθρο αυτό ορίζει ότι ο χρόνος παραγραφής της φορολογικής απαίτησης διέπεται από τη νομοθεσία του Αιτούντος Κράτους και οι σχετικές με αυτόν πληροφορίες περιέχονται στην αίτηση συνδρομής. Αντίθετα η διακοπή και η αναστολή του χρόνου παραγραφής διέπονται από τη νομοθεσία του Κράτους που παρέχει συνδρομή στην είσπραξη, του οποίου οι ενέργειες για την επιδίωξη αυτής επιφέρουν τα ίδια αποτελέσματα ως προς την νομοθεσία του Αιτούντος Κράτους. Αίτηση συνδρομής που υποβάλλεται μετά από 15 χρόνια από την ημερομηνία του αρχικού τίτλου είσπραξης δεν δίνεται δεκτή.

Άρθρο 15

Το άρθρο αυτό ορίζει ότι η φορολογική απαίτηση για την είσπραξη της οποίας παρέχεται η συνδρομή δεν απολαμβάνει κανένα από τα ειδικά προνόμια που απολαμβάνουν οι εθνικές απαιτήσεις.

Άρθρο 16

Η συγκεκριμένη διάταξη προβλέπει τη δυνατότητα αναστολής της πληρωμής της φορολογικής υποχρέωσης (οφειλής) ή της καταβολής αυτής σε δόσεις, με την προϋπόθεση ότι η νομοθεσία και η διοικητική πρακτική του Κράτους στο οποίο απευθύνεται η αίτηση το επιτρέπει.

Άρθρο 17

Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού προβλέπονται η επίδοση εγγράφων από το προς ο η αίτηση Κράτος, συμπεριλαμβανομένων και των εγγράφων που σχετίζονται με δικαστικές αποφάσεις. Σύμφωνα με την παρ. 2, το Κράτος στο οποίο αποστέλλεται η αίτηση, προβαίνει στην επίδοση των εγγράφων:

α. σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία του και

β. στο μέτρο του δυνατού, σύμφωνα με την ειδική διαδικασία που ζητά το Αιτούν Κράτος.

Επίσης ένα συμβαλλόμενο Μέρος είναι δυνατόν να προβαίνει στην επίδοση εγγράφων απευθείας δια της ταχυδρομικής οδού προς κάποιο πρόσωπο που βρίσκεται στην επικράτεια του άλλου Μέρους.

Τέλος, όταν ένα έγγραφο επιδίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω Άρθρου, δεν απαιτείται να συνοδεύεται από τη μετάφρασή του. Στην περίπτωση όμως που είναι βέβαιο ότι ο παραλήπτης δεν γνωρίζει τη γλώσσα στην οποία το έγγραφο αυτό είναι συνταγμένο, τότε το προς ο η αίτηση Κράτος προβαίνει στη μετάφραση ή στη σύνταξη περίληψης στην επίσημη γλώσσα του.

Άρθρο 18

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προβλέπονται οι πληροφορίες που πρέπει να χορηγηθούν από το αιτούν Κράτος, ήτοι: η αρχή ή η υπηρεσία η οποία εισηγήθηκε το αίτημα, το όνομα, η διεύθυνση και οποιεσδήποτε άλλες λεπτομέρειες επιτρέπουν την αναγνώριση της ταυτότητας του προσώπου για το οποίο έχει γίνει η αίτηση. Επίσης σε περίπτωση αίτησης πληροφοριών, αίτησης συνδρομής για είσπραξη ή συντηρητικά μέτρα, και αίτησης για επίδοση εγγράφων, πρέπει να συνοδεύονται και από τα επί μέρους συμπληρωματικά στοιχεία. Τέλος, οποιεσδήποτε άλλες σχετικές έχει στη διάθεσή του το Αιτούν Κράτος, τις διαβιβάζει στο προς ο η αίτηση Κράτος.

Σημειώνεται ότι στο άρθρο αυτό επέρχονται κάποιες γραμματικές τροποποιήσεις με το άρθρο 3 του υπό κύρωση Πρωτοκόλλου.

Άρθρο 19

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται η δυνατότητα απόρριψης της αίτησης. Το προς ο η αίτηση Κράτος δεν υποχρεούται δηλαδή να δώσει συνέχεια σε μία αίτηση εάν το Αιτούν Κράτος δεν έχει εξαντλήσει όλα τα μέσα που διαθέτει στη δική του επικράτεια.

Τονίζεται ότι με το άρθρο 4 του υπό κύρωση Πρωτοκόλλου το άρθρο 19 διαγράφεται.

Άρθρο 20

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καλύπτεται το ζήτημα της απάντησης σε αίτηση συνδρομής. Όταν δοθεί συνέχεια στην αίτηση συνδρομής το προς ο η αίτηση κράτος πληροφορεί το Αιτούν Κράτος, το συντομότερο δυνατό, για το αποτέλεσμα της συνδρομής.

Άρθρο 21

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ρυθμίζονται τα της προστασίας των προσώπων και οι περιορισμοί στην υποχρέωση παροχής συνδρομής. Ειδικότερα, από καμία διάταξης της παρούσας Σύμβασης δεν θίγονται τα δικαιώματα και οι εγγυήσεις που παρέχονται στα πρόσωπα από τη νομοθεσία ή τη διοικητική πρακτική του προς ο η αίτηση Κράτους. Με άλλα λόγια, με εξαίρεση το άρθρο 14, οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης δεν ερμηνεύονται γενικά ως επιβάλλουσες στο προς ο η αίτηση Κράτος την υποχρέωση να λαμβάνει μέτρα αντίθετα προς τη νομοθεσία του ή τη διοικητική πρακτική του, ή τη νομοθεσία ή τη διοικητική πρακτική του Αιτούντος τη συνδρομή Κράτους.

Σημειώνεται ότι το άρθρο αυτό αναδιατυπώνεται με το άρθρο 5 του υπό κύρωση Πρωτοκόλλου.

Άρθρο 22

Με τις παραγράφους 1,2,3 του άρθρου αυτού προβλέπονται και ρυθμίζονται τα του απορρήτου των πληροφοριών που λαμβάνονται από ένα Μέρος σε εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης. Ειδικότερα ορίζεται ότι σε κάθε περίπτωση οι πληροφορίες αποκαλύπτονται μόνον σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών ή εποπτικών οργάνων) που εμπλέκονται στη βεβαίωση, ή είσπραξη των φόρων ενός Μέρους, την αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη ή την εκδίκαση προσφυγών που αναφέρονται στους φόρους αυτούς. Με την προϋπόθεση περαιτέρω της προηγούμενης έγκρισης της αρμόδιας αρχής του Μέρους που παρέχει τις πληροφορίες, αυτά τα πρόσωπα ή οι αρχές μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες αυτές στο δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίω συνεδρίαση ή σε δικαστικές αποφάσεις σχετικές με τους φόρους αυτούς.

Σύμφωνα δε με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου αυτού, οι πληροφορίες που παρέχονται από ένα Μέρος σε ένα άλλο Μέρος μπορούν να διαβιβάζονται από το τελευταίο σε ένα τρίτο Μέρος, υπό την προϋπόθεση της προηγούμενης έγκρισης της αρμόδιας αρχής του πρώτου Μέρους.

Σημειώνεται ότι με το άρθρο 6 του υπό κύρωση Πρωτοκόλλου διαγράφονται οι παράγραφοι 1 και 2 του Άρθρου αυτού.

Άρθρο 23

Στο άρθρο αυτό προβλέπονται οι διαδικασίες ενστάσεων σχετικά με δικαστικές ενέργειες στα μέτρα που λαμβάνονται δυνάμει της παρούσας Σύμβασης από το Αιτούν Κράτος. Πιο συγκεκριμένα οι ενστάσεις που αναφέρονται στην είσπραξη και αφορούν στην ύπαρξη ή το ύψος της φορολογικής απαίτησης ή τον τίτλο που επιτρέπει την εκδίκασή της, εγείρονται αποκλειστικά ενώπιον της αρμόδιας αρχής αυτού του Κράτους. Αν ασκηθούν τέτοιες ενέργειες, το Αιτούν Κράτος ενημερώνει σχετικά το προς ο η αίτηση Κράτος, το οποίο αναστέλλει τη διαδικασία μέχρι την έκδοση της απόφασης από την εν λόγω αρχή.

Άρθρο 24

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προβλέπονται τα σχετικά με την εφαρμογή της Σύμβασης. Ειδικότερα τα Μέρη επικοινωνούν μεταξύ τους για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης μέσω των αντίστοιχων αρμόδιων αρχών τους. Η εφαρμογή και η πορεία της παρούσας Σύμβασης παρακολουθείται από ένα συντονιστικό όργανο αποτελούμενο από εκπροσώπους των αρμοδίων αρχών των Μερών, υπό την αιγίδα του ΟΟΣΑ. Αυτό το συντονιστικό όργανο προτείνει κάθε μέτρο που μπορεί να συμβάλει στην πραγματοποίηση των γενικών στόχων της Σύμβασης. Περαιτέρω, με τις διατάξεις της παρ. 5 παρέχεται η δυνατότητα στις αρμόδιες αρχές των Μερών να επιλύουν με αμοιβαία συμφωνία τις δυσχέρειες ή αμφιβολίες που αναφύονται μεταξύ δύο ή περισσότερων Μερών ως προς την εφαρμογή ή την ερμηνεία της εν λόγω Σύμβασης.

Άρθρο 25 και 26

Με τις διατάξεις του άρθρου 25 προβλέπεται ότι οι αιτήσεις συνδρομής καθώς και οι σχετικές απαντήσεις συντάσσονται σε μία από τις επίσημες γλώσσες του ΟΟΣΑ ή του Συμβουλίου της Ευρώπης (Γαλλικά ή Αγγλικά) ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα η οποία είναι αποδεκτή και από τα δύο ενδιαφερόμενα Κράτη.

Με τις διατάξεις του άρθρου 26, δε, ρυθμίζεται το ζήτημα των εξόδων που πραγματοποιούνται για την παροχή της συνδρομής.

Άρθρα 27-32

Τα άρθρα αυτά αποτελούν τις τελικές διατάξεις της εν λόγω Σύμβασης στα οποία επί μέρους προβλέπονται τα εξής:

Άρθρο 27

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, οι δυνατότητες συνδρομής που προβλέπονται από την παρούσα Σύμβαση δεν περιορίζουν ούτε περιορίζονται από

διατάξεις οποιωνδήποτε άλλων διεθνών συμφωνιών ή ρυθμίσεων που υπάρχουν ή θα υπάρξουν στο μέλλον μεταξύ των ενδιαφερομένων Μερών. Επίσης με την **παράγραφο 2** του άρθρου αυτού ορίζεται ότι ανεξάρτητα από τους κανόνες της παρούσας Σύμβασης, εκείνα τα Μέρη που είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας εφαρμόζουν στις αμοιβαίες σχέσεις τους κοινούς κανόνες που ισχύουν στην Κοινότητα αυτή. **Ωστόσο, σημειώνεται ότι με το άρθρο 7 του υπό κύρωση Πρωτοκόλλου η παράγραφος αυτή διαγράφεται και αντικαθίσταται με νέα.**

Άρθρο 28

Η υπογραφή και η θέση σε ισχύ της Σύμβασης αποτελούν το περιεχόμενο των διατάξεων του άρθρου αυτού. Ειδικότερα, η Σύμβαση είναι ανοικτή προς υπογραφή από τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και των χωρών Μελών του ΟΟΣΑ, και υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση, τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μηνός που ακολουθεί την εκπνοή μιας περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία κατά την οποία πέντε Κράτη θα έχουν εκφράσει τη συγκατάθεσή τους να δεσμευθούν από τη Σύμβαση σύμφωνα με τις προαναφερθείσες διατάξεις του άρθρου αυτού.

Σημειώνεται ότι στο άρθρο αυτό προστίθενται τέσσερις νέες παράγραφοι με το άρθρο 8 του υπό κύρωση Πρωτοκόλλου.

Άρθρο 29

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού προβλέπονται τα της εδαφικής εφαρμογής της Σύμβασης. Κάθε Κράτος μπορεί να καθορίσει το ή τα εδάφη στα οποία θα εφαρμοσθεί η Σύμβαση αυτή, τη στιγμή της υπογραφής ή της κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης. Περαιτέρω, υφίσταται η δυνατότητα οποιουδήποτε Κράτος, με δήλωσή του, σε μεταγενέστερη ημερομηνία, προς έναν από τους Θεματοφύλακες, να επεκτείνει την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης σε οποιοδήποτε άλλο έδαφος ορίζεται στη δήλωση. Παρέχεται επίσης η δυνατότητα ανάκλησης της δήλωσής τους.

Άρθρο 30

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, ένα Μέρος μπορεί κατά τη στιγμή της υπογραφής ή κατά τη στιγμή της κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, της αποδοχής ή της έγκρισης ή σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη ημερομηνία, να δηλώσει επιφυλάξεις. Ήτοι:

α) να μην παρέχει καμία μορφή συνδρομής σε σχέση με τους φόρους των άλλων Μερών που περιλαμβάνονται σε οποιαδήποτε από τις κατηγορίες που απαριθμούνται στο Άρθρο 2, παράγραφος 1, εδάφιο (β), υπό τον όρο ότι το Μέρος

αυτό δεν έχει συμπεριλάβει στο Παράρτημα Α της Σύμβασης κανέναν από τους δικούς του φόρους που ανήκουν στην κατηγορία αυτή

β) να μην παρέχει συνδρομή σε θέματα είσπραξης οποιωνδήποτε φορολογικών απαιτήσεων, ή είσπραξης διοικητικών προστίμων, για όλους τους φόρους ή μόνον για τους φόρους που περιλαμβάνονται σε μία ή περισσότερες από τις κατηγορίες που απαριθμούνται στο Άρθρο 2, παράγραφος 1

γ) να μην παρέχει συνδρομή σε σχέση με οποιοσδήποτε φορολογικές απαιτήσεις που υπάρχουν ήδη κατά την ημερομηνία της θέσεως σε ισχύ της Σύμβασης για το Κράτος αυτό, ή αν έχει προηγουμένως διατυπωθεί μία επιφύλαξη δυνάμει του ανωτέρω εδαφίου (α) ή (β),

δ) να μην παρέχει συνδρομή σε θέματα επίδοσης εγγράφων για όλους τους φόρους ή μόνον για τους φόρους που περιλαμβάνονται σε μία ή περισσότερες από τις κατηγορίες που απαριθμούνται στο Άρθρο 2, παράγραφος 1

ε) να μην επιτρέπει την επίδοση εγγράφων δια τους ταχυδρομικής οδού, όπως προβλέπεται στο Άρθρο 17, παράγραφος 3.

Πέραν των προαναφερομένων, καμία άλλη επιφύλαξη δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Καμία άλλη επιφύλαξη δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

Περαιτέρω, σύμφωνα με τους διατάξεις των παρ. 3, 4 και 5 του άρθρου αυτού, ένα Μέρος μπορεί, μετά τη θέση σε ισχύ της Σύμβασης ως προς αυτό το Μέρος, να διατυπώσει μία ή περισσότερες επιφυλάξεις από αυτές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 τις οποίες δεν διατύπωσε κατά την επικύρωση, την αποδοχή ή την έγκριση, να την αποσύρει εν όλω ή εν μέρει απευθύνοντας ειδοποίηση σε έναν από τους Θεματοφύλακες και τέλος, το Μέρος που έχει διατυπώσει μία επιφύλαξη ως προς μία διάταξη της παρούσας Σύμβασης δεν μπορεί να απαιτήσει την εφαρμογή της διάταξης αυτής από ένα άλλο Μέρος.

Άρθρο 31

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, οποιοδήποτε Μέρος μπορεί, ανά πάσα στιγμή, να καταγγείλει την παρούσα Σύμβαση απευθύνοντας ειδοποίηση στον έναν από τους Θεματοφύλακες. Το Μέρος που καταγγέλλει τη Σύμβαση παραμένει δεσμευμένο από τις διατάξεις του Άρθρου 22 για όσο διάστημα διατηρεί στην κατοχή του έγγραφα ή πληροφορίες που έχουν ληφθεί κατ' εφαρμογή της Σύμβασης.

Άρθρο 32

Στο άρθρο αυτό, που είναι και το τελευταίο της εν λόγω Σύμβασης, προβλέπονται τα καθήκοντα του Θεματοφύλακα. Ο Θεματοφύλακας ενημερώνει τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και τις χώρες Μέλη του ΟΟΣΑ όταν μία πράξη, ειδοποίηση ή κοινοποίηση έχει ολοκληρωθεί σχετικά με οποιαδήποτε υπογραφή, με την

κατάθεση οποιουδήποτε εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης, ή σχετικά με οποιαδήποτε ημερομηνία θέσεως σε ισχύ της Σύμβασης, ή με οποιαδήποτε δήλωση ή επιφύλαξη ή οποιαδήποτε άλλη πράξη, κοινοποίηση ή γνωστοποίηση που σχετίζεται με την παρούσα Σύμβαση, καθώς και με οποιαδήποτε ανάκληση αυτών.

Μέρος της Σύμβασης τέλος αποτελούν και τα τρία Παραρτήματα της:

Παράρτημα Α: Φόροι επί των οποίων εφαρμόζεται η Σύμβαση (Άρθρο 2, παρ. 2 της Σύμβασης). Περιλαμβάνει τους ελληνικούς φόρους που καλύπτει η εφαρμογή της Σύμβασης, όπως αυτοί που προβλέπονται από την εσωτερική φορολογική νομοθεσία της Ελλάδας.

Παράρτημα Β: Αρμόδιες Αρχές (Άρθρο 3, παρ. 1(δ) της Σύμβασης): Ως αρμόδιες αρχές για την εφαρμογή της υπό κύρωση Σύμβασης ορίζονται: αφενός για την ανταλλαγή πληροφοριών και για τις λοιπές μορφές διοικητικής συνεργασίας ο Υπουργός Οικονομικών ή ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπός του, αφετέρου και ειδικότερα για θέματα ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με Φ.Π.Α η αρμόδια διεύθυνση του Υπουργείου Οικονομικών, ήτοι η Γενική Γραμματεία Φορολογικών και Τελωνειακών Θεμάτων, Γενική Διεύθυνση Φορολογικών Ελέγχων και Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων, Διεύθυνση Ελέγχων, Τμήμα Β' – CLOEL (Κεντρική Υπηρεσία Διασύνδεσης).

Παράρτημα Γ: Ορισμός του Όρου «υπήκοος» για τους σκοπούς της Σύμβασης (Άρθρο 3, παρ. 1(ε) της Σύμβασης). Δεν προβλέπεται.

Β. ΚΑΤ'ΑΡΘΡΟ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΕ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Με τα άρθρα του εν λόγω Πρωτοκόλλου που υποβάλλεται για νομοθετική κύρωση, τροποποιούνται άρθρα της Σύμβασης ως εξής:

Άρθρο 1

Με το άρθρο αυτό διαγράφεται η έβδομη παράγραφος του Προοιμίου της Σύμβασης και αντικαθίσταται ώστε να διασαφηνίζονται οι λόγοι τροποποίησης της Σύμβασης με το παρόν Πρωτόκολλο.

Άρθρο 2

Με το άρθρο αυτό διαγράφεται και αντικαθίσταται το άρθρο 4 της Σύμβασης. Ειδικότερα:

Αντικαθίσταται η παράγραφος 1 του άρθρου 4, με την εισαγωγή γενικής διάταξης με την οποία προβλέπεται ότι τα Μέρη ανταλλάσσουν οποιαδήποτε πληροφορία η

οποία αφορά τη διοίκηση ή την εφαρμογή της εσωτερικής τους νομοθεσίας σχετικά με φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση. Με τη νέα αυτή διατύπωση, απαλείφεται η διάταξη που προβλέπει ότι οι πρς ανταλλαγή πληροφορίες πρέπει να σχετίζονται α. με τη βεβαίωση, είσπραξη των φόρων και με τα μέτρα διεκδίκησης και εκτέλεσης φορολογικών απαιτήσεων, είτε β. με την προσφυγή ενώπιον της διοικητικής αρχής ή με την έναρξη διαδικασίας ενώπιον δικαστικής αρχής. Επίσης απαλείφεται και η διάταξη που απαγορεύει την ανταλλαγή πληροφοριών που πιθανόν να μην είναι σχετικές με τους σκοπούς της. **Ουσιώδης τροποποίηση που επέρχεται με τη νέα διατύπωση είναι ότι πλέον επιτρέπεται η ανταλλαγή πληροφοριών που μπορεί να αφορούν μία ποινική φορολογική υπόθεση, ανεξάρτητα σε ποιο στάδιο βρίσκεται αυτή, ακόμα και εάν η υπόθεση βρίσκεται ενώπιον δικαστικής αρχής.** Ήτοι δεν περιορίζει την ανταλλαγή πληροφοριών που μπορεί να σχετίζονται με μία φορολογική υπόθεση με ποινικό χαρακτήρα, μόνο στις περιπτώσεις που η υπόθεση βρίσκεται στο προπαρασκευαστικό στάδιο της ποινικής διαδικασίας.

Σημειωτέον ότι ανταλλαγή πληροφοριών για ποινικές φορολογικές υποθέσεις που βρίσκονται ενώπιον δικαστικών αρχών –και όχι στο προπαρασκευαστικό στάδιο- μπορεί να γίνει μόνο με βάση τις διατάξεις της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Αμοιβαία Συνδρομή σε Ποινικές Υποθέσεις. Το κενό αυτό έρχεται να καλύψει η τροποποίηση της υπό κύρωση Σύμβασης με το παρόν άρθρο του Πρωτοκόλλου.

Έτσι η νέα διάταξη καθίσταται συμβατή με τα διεθνή πρότυπα της ανταλλαγής πληροφοριών, όπως αυτά αποτυπώνονται και στο νέο άρθρο 26 του Μοντέλου Σύμβασης του ΟΟΣΑ για την ανταλλαγή των πληροφοριών, που προβλέπουν τη δυνατότητα χρήσης των πληροφοριών που ανταλλάσσονται από τις αρμόδιες διοικητικές αρχές για ποινικές φορολογικές υποθέσεις, σε όποιο στάδιο βρίσκονται αυτές.

Περαιτέρω, με το ίδιο αυτό άρθρο του Πρωτοκόλλου **διαγράφεται η παρ. 2 του άρθρου 4 της Σύμβασης**, σύμφωνα με τις διατάξεις της οποίας ένα Συμβαλλόμενο Μέρος δεν έχει τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει τους πληροφορίες που έλαβε σύμφωνα με τη Σύμβαση από κάποιο άλλο συμβαλλόμενο Μέρος ως αποδεικτικό στοιχείο ενώπιον ποινικού δικαστηρίου, χωρίς προηγούμενη έγκριση του Μέρους που χορήγησε τις πληροφορίες. **Με τη διαγραφή αυτή εναπόκειται πλέον αποκλειστικά στην εσωτερική νομοθεσία του αιτούντος κράτους η απόφαση για το εάν και με ποιο τρόπο μπορούν να χρησιμοποιηθούν πληροφορίες, που ανταλλάσσονται με βάση τη Σύμβαση, για ποινικές φορολογικές υποθέσεις, και όχι στην προηγούμενη έγκριση του Μέρους που χορηγεί τους πληροφορίες, απόφαση που συνιστά διεθνές αναγνωρισμένο πρότυπο στο πλαίσιο της ανταλλαγής πληροφοριών.**

Άρθρο 3

Με το άρθρο αυτό αντικαθίσταται η λέξη «και» στην παράγραφο 1β του άρθρου 18 της Σύμβασης από τη λέξη «ή». Επίσης αντικαθίσταται η φράση / αναφορά «στο άρθρο 19», στην παράγραφο 1 στ του άρθρου 18, από τη φράση/ αναφορά «στο άρθρο 21.2.ζ».

Συγκεκριμένα η πρώτη αντικατάσταση είναι γραμματική και τροποποιεί το περιεχόμενο των πληροφοριών που προσδιορίζονται στην αίτηση συνδρομής που απευθύνει το αιτούν Κράτος. Ήτοι, η αίτηση συνδρομής περιλαμβάνει α) την αρχή ή την υπηρεσία η οποία εισηγήθηκε το αίτημα, β) το όνομα, τη διεύθυνση ή οποιεσδήποτε λεπτομέρειες που επιτρέπουν την αναγνώριση της ταυτότητας του προσώπου για το οποίο έχει γίνει η αίτηση. Η τροποποίηση αυτή καθιστά σαφέστερη την εφαρμογή της διάταξης, αποφεύγοντας έτσι τυχόν παρερμηνείες της π.χ ότι το προς ο η Αίτηση Κράτος μπορεί να μην ικανοποιήσει αίτημα συνδρομής με τον ισχυρισμό ότι το όνομα του φορολογούμενου που αφορά η αίτηση δεν προσδιορίζεται από το αιτούν Κράτος, όταν το τελευταίο αυτό Κράτος έχει παράσχει αρκετές πληροφορίες για την ταυτοποίηση της συγκεκριμένης ομάδας ή κατηγορίας φορολογούμενων. Σημειώνεται ότι αυτή είναι και η διεθνής πρακτική που ακολουθούν τα Κράτη στη διαδικασία της αμοιβαίας συνδρομής με την ανταλλαγή πληροφοριών.

Η δεύτερη αντικατάσταση είναι επικουρικής φύσεως.

Άρθρο 4

Με το άρθρο αυτό του υπό κύρωση Πρωτοκόλλου, διαγράφεται το άρθρο 19 της Σύμβασης, το οποίο προβλέπει ότι το προς ο η αίτηση Κράτος μπορεί να απορρίψει μία αίτηση συνδρομής εάν το Αιτούν Κράτος δεν έχει εξαντλήσει όλα τα μέσα που διαθέτει στην επικράτειά του. Η διαγραφή κρίθηκε σκόπιμη καθώς μία καταχρηστική επίκληση του άρθρου αυτού, θα μπορούσε να αποτελέσει εμπόδιο στην υλοποίηση του βασικού σκοπού της Σύμβασης που είναι η αμοιβαία διοικητική συνδρομή, με βάση το άρθρο 1. Σημειώνεται, ωστόσο, ότι στο νέο κείμενο του άρθρου 21.2 της Σύμβασης, όπως αυτό τροποποιείται στη συνέχεια με το άρθρο 5 του Πρωτοκόλλου, περιλαμβάνεται διάταξη παρόμοιου περιεχομένου, ώστε πλέον όλοι οι περιορισμοί της διοικητικής συνδρομής, που προβλέπει η Σύμβαση, να καλύπτονται από ένα ενιαίο άρθρο. Για λόγους δε αποφυγής αναρίθμησης των άρθρων της Σύμβασης, το άρθρο 19 παραμένει με τη σημείωση «διαγραμμένο».

Άρθρο 5

Με τους διατάξεις του άρθρου αυτού διαγράφεται και αντικαθίσταται το άρθρο 21 της Σύμβασης, το οποίο ρυθμίζει τα της προστασίας των προσώπων και τους περιορισμούς στην υποχρέωση παροχής συνδρομής. Συγκεκριμένα στο άρθρο αυτό προβλέπεται ότι καμία διάταξη της Σύμβασης δεν θίγει τα δικαιώματα και τις εγγυήσεις που παρέχονται στα πρόσωπα από τη νομοθεσία ή τη διοικητική πρακτική του προς ο η αίτηση Κράτους. Ωστόσο διευκρινίζεται στην παρούσα αιτιολογική

έκθεση ότι τα δικαιώματα και οι εγγυήσεις που απορρέουν από τις εσωτερικές νομοθεσίες δε θα πρέπει να καθυστερούν χωρίς λόγο ή να παρεμποδίζουν την αποτελεσματικότητα της διοικητικής συνδρομής.

Οι διατάξεις της παραγράφου 1 και 2 εδάφια α) έως και στ) της Σύμβασης παραμένουν εν γένει, και επέρχονται οι κάτωθι τροποποιήσεις:

- Στις διατάξεις της παραγράφου 2, εδάφιο β) και δ), όπου προβλέπεται ότι τα μέτρα που λαμβάνει το προς ο η αίτηση Κράτος δεν μπορούν να είναι αντίθετα με τη δημόσια τάξη ή τα θεμελιώδη συμφέροντά του, διαγράφεται η αναφορά «στα θεμελιώδη συμφέροντα του», ως έχουσα πολύ γενική φύση, εισάγουσα περιορισμό που θα μπορούσε να είναι αντίθετος με τα διεθνή πρότυπα της ανταλλαγής πληροφοριών.

- Η διάταξη της παραγράφου 2 εδάφιο στ) αναδιατυπώνεται ώστε να είναι ευκρινέστερο ότι το προς ο η αίτηση Κράτος δεν έχει την υποχρέωση να παρέχει διοικητική συνδρομή σε περίπτωση που οι φορολογικοί νόμοι του αιτούντος Κράτους μεταχειρίζονται διακριτικά μεταξύ του υπηκόου του και του υπηκόου του προς ο η αίτηση Κράτους, υπό τις αυτές συνθήκες.

- Προστίθενται νέες διατάξεις (εδάφιο ζ και η). Η διάταξη του εδαφίου ζ) είναι ανάλογη με αυτή του διαγραμμένου άρθρου 19, διατυπωμένη εκ νέου ώστε να είναι σύμφωνη με τα διεθνή πρότυπα τους ανταλλαγής πληροφοριών, ενώ η διάταξη του εδαφίου η) εισάγει μη υποχρέωση για το προς ο η αίτηση Κράτος σε συνδρομή στην είσπραξη, εφόσον το διοικητικό βάρος για το Κράτος αυτό είναι σαφώς δυσανάλογο σε σχέση με το όφελος που θα αποκομίσει το αιτούν Κράτος.

Τέλος, και κυριότερα όλων, με το άρθρο 5 του Πρωτοκόλλου, εισάγονται στο άρθρο 21 τους Σύμβασης δύο νέες παράγραφοι 3 και 4, με τις οποίες αποτυπώνεται πλέον σαφώς η διεθνής πρακτική σχετικά με τους περιορισμούς στην υποχρέωση παροχής συνδρομής, με βάση τα διεθνή πρότυπα που ισχύουν πλέον στην ανταλλαγή πληροφοριών. Ιδιαίτερα, με την παράγραφο 3 διατυπώνεται πλέον ρητά ότι το το προς ο η αίτηση Κράτος δεν μπορεί να αρνηθεί την παροχή φορολογικών πληροφοριών με μοναδικό λόγο ότι δεν έχει ίδιον συμφέρον για τις πληροφορίες αυτές ενώ με την παράγραφο 4 προβλέπεται ρητά ότι το προς ο η αίτηση Κράτος δεν μπορεί να αρνηθεί την παροχή φορολογικών πληροφοριών με μοναδικό λόγο ότι οι πληροφορίες αυτές κατέχονται από τράπεζα ή άλλο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, ώστε να μην παρακωλύεται η διαδικασία της ανταλλαγής πληροφοριών με πρόσχημα το τραπεζικό απόρρητο.

Άρθρο 6

Με το άρθρο 6 του υπό κύρωση Πρωτοκόλλου οι παράγραφοι 1 και 2 του Άρθρου 22 της Σύμβασης διαγράφονται και αντικαθίστανται ώστε να μην παρακωλύεται η εφαρμογή της Σύμβασης και η παροχή αποτελεσματικής παροχής διοικητικής συνδρομής από την ύπαρξη αυστηρών εσωτερικών διατάξεων του προς ο η αίτηση Κράτους, παράλληλα όμως να μην αποδυναμώνονται τα διεθνή πρότυπα

προστασίας των προσωπικών δεδομένων των προσώπων. Η νέα παράγραφος 1 προβλέπει ότι οποιαδήποτε πληροφορία που λαμβάνει το αιτούν Κράτος θεωρείται απόρρητη και προστατεύεται με τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του προς ο η αίτηση Κράτους, στο μέτρο του αναγκαίου για τη διασφάλιση του απαραίτητου επιπέδου προστασίας των προσωπικών δεδομένων και σύμφωνα με τις εγγυήσεις που εξειδικεύει το Μέρος που παρέχει τις πληροφορίες, όπως αυτές υπαγορεύονται από την εσωτερική του νομοθεσία.

Περαιτέρω, και για τον ίδιο ως άνω αναφερόμενο λόγο, από τη νέα παράγραφο 2 του άρθρου 22 απαλείφεται η προϋπόθεση της παροχής προηγούμενης έγκρισης από την αρμόδια αρχή του προς ο η αίτηση Κράτους (που παρέχει τις πληροφορίες), για τον τρόπο χρήσης των παρεχόμενων πληροφοριών από τα πρόσωπα ή τους αρχές που από τη Σύμβαση ορίζονται ως τα μόνα προς τα οποία αποκαλύπτονται οι πληροφορίες αυτές, και συγκεκριμένα για τη δυνατότητα αποκάλυψης αυτών των πληροφοριών ενώπιον δικαστηρίου ή σε δικαστικές αποφάσεις.

Άρθρο 7

Με το άρθρο αυτό του Πρωτοκόλλου διαγράφεται και αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 27 της Σύμβασης. Σκοπός της νέας παραγράφου είναι η σαφέστερη διατύπωση της σχέσης που υπάρχει μεταξύ των εργαλείων διοικητικής συνδρομής που παρέχει των Ευρωπαϊκό Δίκαιο και της παρούσας Σύμβασης. Ήτοι, με τη νέα παράγραφο 2 προβλέπεται ότι τα μέρη εκείνα της Σύμβασης που είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μπορούν να εφαρμόζουν στις σχέσεις τους τις δυνατότητες διοικητικής συνδρομής που παρέχονται στη Σύμβαση μόνο εφόσον αυτές επιτρέπουν ευρύτερη συνεργασία από τις δυνατότητες που παρέχονται με τους κοινοτικούς κανόνες.

Άρθρο 8

Με το άρθρο αυτό προστίθενται τέσσερις νέες παράγραφοι στο άρθρο 28 της Σύμβασης, με τις οποίες αφενός προβλέπεται σε ποιες περιπτώσεις ισχύει η τροποποιημένη Σύμβαση και ποια Κράτη δεσμεύει, **αφετέρου επιτρέπει και σε τρίτα Κράτη – μη μέλη του ΟΟΣΑ ή του Συμβουλίου της Ευρώπης να προσχωρήσουν στη Σύμβαση και στο Πρωτόκολλο.** Ειδικότερα:

- προστίθεται η παράγραφος 4 που προβλέπει ότι τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου ή του ΟΟΣΑ, τα οποία δεν έχουν προσχωρήσει ακόμη στη Σύμβαση, μπορούν να επιλέξουν είτε να γίνουν μέλη στην υπάρχουσα μη τροποποιημένη Σύμβαση, ή στη τροποποιημένη με το Πρωτόκολλο Σύμβαση. Στην πρώτη περίπτωση, σύμφωνα με το άρθρο 40 παρ. 5 της Σύμβασης της Βιέννης για το δίκαιο των διεθνών συνθηκών, το Πρωτόκολλο δημιουργεί τεκμήριο ότι τα κράτη αυτά γίνονται μέλη της Σύμβασης,

όπως αυτή τροποποιείται από το Πρωτόκολλο. Εάν επιθυμούν να μην γίνουν μέλη της τροποποιημένης με το Πρωτόκολλο Σύμβασης θα πρέπει ρητά να επιφυλαχθούν προς τούτο.

Σημειώνεται ότι, σύμφωνα με το δίκαιο των διεθνών συνθηκών, εφόσον ένα νέο μέλος προσχωρεί στην τροποποιημένη Σύμβαση, για τις σχέσεις του με τα ήδη υπάρχοντα μέλη της αρχικής Σύμβασης, τα οποία δεν έχουν ακόμη κυρώσει το Πρωτόκολλο, θα δεσμεύεται από την αρχική- μη τροποποιημένη -Σύμβαση.

- προστίθεται νέα παράγραφος 5, η οποία ανοίγει τη Σύμβαση προς υπογραφή και στα τρίτα Κράτη, μη μέλη ΟΟΣΑ και Συμβουλίου Ευρώπης, καθιστώντας έτσι δυνατή τη διοικητική συνεργασία μεταξύ όσο το δυνατόν περισσότερων Κρατών που επιθυμούν να επωφεληθούν από το νέο αυτό περιβάλλον διεθνούς συνεργασίας στον φορολογικό τομέα. Τρίτο Κράτος που επιθυμεί να γίνει μέλος της Σύμβασης αιτείται να προσκληθεί και προς τούτο αποφασίζουν ομόφωνα τα Κράτη Μέρη της Σύμβασης.

- προστίθενται νέες παράγραφοι 6 και 7, στις οποίες προβλέπονται από πότε θα ισχύουν οι τροποποιήσεις που επιφέρει το Πρωτόκολλο. Για φορολογικές υποθέσεις αστικής φύσεως, η τροποποιημένη Σύμβαση θα έχει εφαρμογή μόνο για μελλοντικές φορολογικές περιόδους, εκτός αν άλλως συμφωνήσουν τα μέρη, ενώ για φορολογικές υποθέσεις ποινικού χαρακτήρα, θα έχει εφαρμογή και για παρελθούσες φορολογικές περιόδους, εκτός εάν ένα κράτος θέσει επιφύλαξη.

Άρθρα 9 και 10

Η υπογραφή του Πρωτοκόλλου αποτελεί το περιεχόμενο των διατάξεων του άρθρου 9. Ειδικότερα, το Πρωτόκολλο είναι ανοικτό προς υπογραφή από τους Υπογράφοντες της Σύμβασης, και υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση.

Στο άρθρο 10, που είναι και το τελευταίο του εν λόγω Πρωτοκόλλου, προβλέπονται τα καθήκοντα του Θεματοφύλακα. Ο Θεματοφύλακας ενημερώνει τα Κράτη μέλη του Συμβουλίου τους Ευρώπης, τις χώρες Μέλη του ΟΟΣΑ και όποιο άλλο Μέρος της Σύμβασης, όταν μία πράξη, ειδοποίηση ή κοινοποίηση έχει ολοκληρωθεί σχετικά με οποιαδήποτε υπογραφή, με την κατάθεση οποιουδήποτε εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης, ή σχετικά με οποιαδήποτε ημερομηνία θέσεως σε ισχύ του παρόντος Πρωτοκόλλου, ή οποιαδήποτε άλλη πράξη, κοινοποίηση ή γνωστοποίηση που σχετίζεται με το παρόν Πρωτόκολλο.

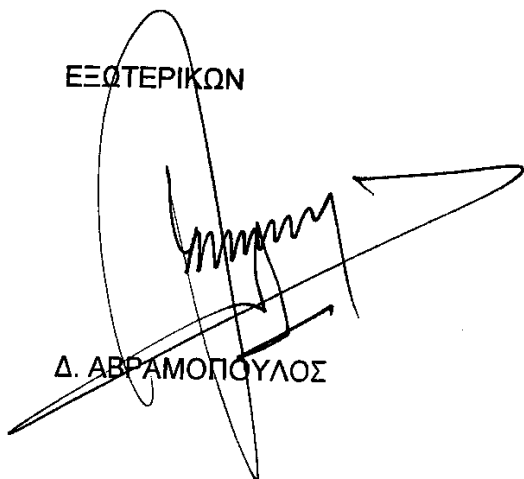
- 22 -

Στην κύρωση της παραπάνω Σύμβασης και του Πρωτοκόλλου τροποποίησης αυτής
αποβλέπει αυτό το Σχέδιο νόμου το οποίο σας υποβάλλουμε προς ψήφιση.

Αθήνα, 9 Απριλίου 2013

Οι Υπουργοί

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Δ. ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

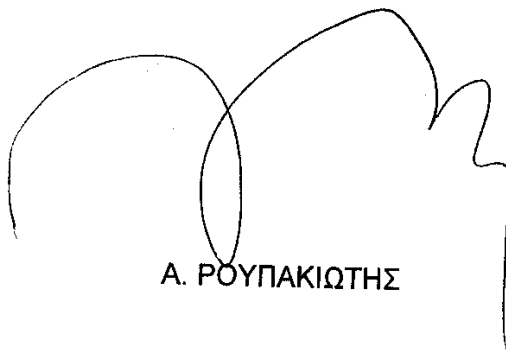
Ι. ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Ι. ΒΡΟΥΤΣΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Α. ΡΟΥΠΑΚΙΩΤΗΣ